

QUEER★FANZINE

KOST FL 2,25 NUMMER 19 SEPT. '97

PATS REDACTIONEEL

DE PATS IS EEN ONAFHANKELIJK FANZINE VOOR POTTEN, FLIKKERS EN ANDERE QUEERS. HET VERSCHIJNT IEDER KWARTAAL EN WEL IN MAART, JUNI, SEPTEMBER EN DECEMBER. PRIJS PER NUMMER IS f 2,25 . WIL JE EEN ABO? MAAK DAN NEGEN GULDEN (OF MEER) OVER OP GIRO 737473 T.N.V. PATS IN UTRECHT EN JE KRIJGT DAN EEN JAAR LANG DE PATS TOEGESTUURD. DE PATS IS OOK IN DE LOSSE VERKOOP VERKRIJGBAAR BIJ ONDER ANDERE:

SAVANNAH BAY - TELINGSTRAAT 13. UTRECHT

VROLIJK - PALEISSTRAAT 135 AMSTERDAM

HET FORT VAN SJAKO - JODENBREESTRAAT 24 AMSTERDAM

XANTIPPE - PRINSENGRACHT 290 AMSTERDAM

SCHISM - GANZENMARKT 26 UTRECHT

DE ROOIE RAT - OUDEGRACHT 65 UTRECHT

ROSA - (dinsdag) FOLKINGEDWARSSTR 16 A (VredesInfoCentrum). GRONINGEN

(vrijdag) op de VISMARKT met kraam. GRONINGEN

MANIFEST - HOOGLANDSEKERKGRACHT 4 LEIDEN

ASSATA - 2e WALSTRAAT 21 NIJMEGEN

BOEKENNEL - GROTE BERG 11 EINDHOVEN

DE REL - HERTOOGSTRAAT 2. EINDHOVEN (1e zaterdag v d maand)

DE RODE HOND - BUITENOM 215A DEN HAAG

VERKOOP IN BELGIË

Via Patriek of Marleen (Antwerpen) 03-226 4802

2. PATS! WIE SLOEG?

Een speler staat ruggelings op ongeveer één meter afstand voor vier of vijf andere spelers.

De speler voor de groep heeft de linker of rechterhand tegen en onder de andere oksel geplaatst. De hand is geopend en gestrekt, met de binnenkant naar buiten gekeerd.

Deze hand vormt het trefvlak. Eén van de spelers tikt tegen de hand van de speler voor de groep. Deze keert zich daarna snel om en probeert de speler aan te wijzen, die tegen zijn hand tikte.

POLICEPRIDE

Terwijl enkele travestieten met de politie een fotosessie namen bij Eutopia, de manifestatie die de seksuele diversiteit wil propaganderen georganiseerd door de stichting GALA, werden een paar straten verder een paar honderd demonstranten door een overkill aan ME omsingeld en op brute wijze gearresteerd door stillen. Bij het homomonument echter heel andere politie taferelen. Gay's en lesbo's wilde wel met de agentes en agenten op de foto.

Een paar uur tevoren waren er nog toespraken waarbij gay en lesbian rights, mensenrechten, gepropagandeerd werden. Hoe slecht het hiermee gesteld was in andere Europese landen. Dat homo's en lesbo's die mede hierdoor naar Nederland vluchtten hier recht op asiel moeten krijgen. Een van de sprekers was Dittrich de rijzende ster van D'66, zelf ook homo. Mooie praatjes houden bij Eutopia verhullen niet het ware gezicht van Dittrich zoals te zien bij zijn opstelling in de kwestie bij de Iraanse hongerstaker. Geen asiel voor hem in Nederland. En als deze man mocht sterven ten gevolge van de hongerstaking heeft deze dat geheel en alleen aan zichzelf te wijten. Dittrich als politiek verantwoordelijke wast zijn handen schoon op een manier die je koude rillingen bezorgt. En wat betreft Iran, Dittrich is blijkbaar van mening dat dit een veilig land is. Het is zo veilig dat Dittrich als homo zijnde in dat 'veilige land' publiekelijk kan worden opgehangen. Na het meer 'serieuze' deel van Eutopia waren er optredens en house muziek. Een politie busje werd geparkeerd op de Westermarkt en er kwamen zo'n 10 agenten/es uit. Ze hadden er wel zin zo te

zien. Ze liepen de manifestatie op en er werden gelijk al een paar foto's geschoten met een paar aanwezige travestieten. De gehele namiddag 'mengde' de politie zich in het publiek. Er volgden nog meer fotosessies met andere aanwezige homo's en lesbo's. Dat het de politie is, gedekt door de politiek, die o.a. razzia's houdt zoals op 'illegale' transseksuele sekswerkers die op het vliegtuig worden gezet naar Zuid Amerika of andere 'illigalen' opspoort, homo of hetero, en over de grens zet, dat lijkt men niet te weten. - Dat waren vast en zeker andere agentjes. Toch niet deze aardige agenten hier bij Eutopia. Sommigen zijn toch zelf homo of lesbo, of niet dan? Een agent heeft zelfs in ieder oor een oorring. Ja, met die willen we op de foto! - Enfin, hun collega's maken drie kruispunten verder korte metten met de mensenrechten van evenzoveel mensen als bij de manifestatie bij het homomonument aanwezig waren. En daar zaten ook homo's en lesbo's tussen. Oppakken en afvoeren! Ook zij worden op de foto gezet, maar dan zonder agenten die een arm om hun schouder slaan. Ze slaan, dat wel. Ook met handtastelijkheden, seksistische en homofobe opmerkingen krijgen de arrestanten te maken gedurende de dagen dat ze vast zitten. *Sla hiervoor het klachtenboek over de Eurotop maar na te verkrijgen bij Stichting Afval te Amsterdam door overmaking van 10,- op giro 6131418.*

Bij de Amsterdam Pride weer hetzelfde gedweep met de politie. Op het kerkplein achter de Warmoestraat nam de politie een opzichtige plaats in en wiegde mee op de housebeats van de overigens goede D.J.'s van de Cockring. Enkele gay's in Amerikaanse politie uniforms, ieder hat so sein ding', wilde ook wel met hen op de foto. Dit alles ter algemeen vermaak.

De volgende dag op hetzelfde plein bij een 'go go dance' act van enkele bijna naakte leermannen kwam een agent zowaar het podium op. Nu had de opgevoerde act sowieso al een hoog machogehalte, de agent in kwestie deed er nog een schepje bovenop. Hij liep naar voren en dreigde een persoon uit het publiek met de lange lat te slaan. Wat er nu aan de hand was werd niet duidelijk. De leermannen op het podium dansten ondertussen lustig door, the show must go on ?! Zouden zo'n vijfhonderd gay's bij elkaar niet zelf in staat zijn eventuele rottigheid op te lossen zonder dat een agent gelijk met opgeheven knuppel het podium op stormt?

Tijdens de canalpride alweer veel politie, nu in bootjes. Ook zij werden toegejuicht vanuit het publiek. Zouden ook zij homo zijn...? Een Engelse dame uit het publiek dacht anders. Wat zou zijn vrouw wel niet zeggen als zij haar man op TV zou zien tussen al die homo's. Ach mevrouw, 'no problem, this is Amsterdam, Gay Capital of the World you know'. 'Hi boy's, good to see you' wuifde de vanuit de States afkomstige travestiet Nicki Nicole de agenten toe tijdens het slotfeest op het plein bij de Stopera van GBA, Gay Business Amsterdam, dat voor de gelegenheid versierd was met grote opblaasbare flessen Smirnoff wodka. Ook tijdens deze manifestatie paradeerde de politie tussen het publiek door en namen zij opzichtige plaatsen in. Tijdens de gehele Amsterdam Pride stond de politie met een informatiebus om homo's en lesbo's te werven voor een baan bij de politie. Een geïnterviewde homo agent wist te melden dat de politie lang niet meer die macho instelling was als mensen wel niet dachten. Het klachtenboek over de Eurotop bewijst overigens (voor de zoveelste keer) het tegendeel.

Nu wil ik best geloven dat niet iedereen bij de politie een heteroseksuele seksistische macho eikel is. Het punt is echter wel dat de politie een heteroseksueel seksistisch geweldsapparaat is. Alle PR activiteiten om het imago op te poetsen, meer vrouwen te werven en ook actief homo's en lesbo's te werven ten spijt. En op het moment dat een agente of agent een uniform draagt maakt zij of hij hier zichtbaar deel van uit en handelt vanuit deze positie. Haar of zijn persoonlijke identiteit raakt ondergeschikt aan de identiteit van het politieapparaat. Net zoals in bijvoorbeeld het leger. Was dat niet zo konden zulke apparaten niet functioneren. Als is een agent of agente nog zo aardig, nog zo homoseksueel, ze maken deel uit van een systeem dat even zo goed mensen kan beschermen als vervolgen. Feit is, er zijn ook neo nazistische homo's, dat maakt het nazisme echter geen haar beter. Zo maakt een homoseksuele agente of agent het politieapparaat ook niet beter. Ben je hier als lesbo homo of transseksueel illigaal omdat je in je 'eigen' land geen toekomst hebt is de kans groot dat je in de illegaliteit terecht komt. Niet omdat je dat wilt of bent, maar omdat je daar toe wordt gedwongen en gestigmatiseerd. Eenmaal als illigaal bestempeld maakt de politie (hetero of homo) korte metten met je als je als zodanig wordt opgepakt. Je moet dus constant op je hoede zijn. Alles in uniform kan rottigheid betekenen. Voor dat je het weet zit je in het vliegtuig of wordt je de grens over gezet, liefst ver weg van Amsterdam Gay Capital of the World. (Waar zou trouwens de Lesbian Capital of the World liggen?). Al die positieve aandacht voor de politie tijdens gay-evenementen is dan ook totaal overbodig en misplaatst.

Zeker als er op een manifestatie als Eutopia nog gerefereerd wordt aan homoseksuele asielzoekers. De politie moet de weg af zetten of zo en met een busje ergens aan de rand van het gebeuren 'paraat' zijn and that's it. Wat moet dat geparadeer tussen het publiek en waarom reageert het overgrote deel van het homopubliek zo gelaten -of erger nog - zo positief op hun aanwezigheid. Voelen we 'ons' dan veiliger of beschermd? In het verleden pakten ze 'ons' op en nu zijn ze onze vrienden? De politie je beste homo-vriendelijke vriend? Homo's en lesbo's trots op de politie? Hoera voor de politie? Ik kan mij niet van andere manifestaties herinneren dat de politie ooit zulk een vriendelijke behandeling kreeg. Niet bij popconcerten, straatfeesten of andere grote evenementen. En natuurlijk al helemaal niet bij manifestaties met een demonstratief of politiek karakter. Dat je ze aandacht geeft door ze op een bepaalde manier te kijk te zetten O.K., maar tijdens Eutopia en de Amsterdam Pride leek het soms wel of men trots was op hun aanwezigheid. Het was toch zeker geen policepride?!
Oscar.

TUSSEN VROUWEN & MANNEN

Op zaterdag 6 september vindt er onder deze naam een congres plaats in Amsterdam. Doel van het congres is grensoverschrijdingen van sekse maatschappelijk en wetenschappelijk zichtbaar te maken, de initiatieven op dit gebied te inventariseren en te komen tot de oprichting van een platform.

Hoe verandert ons denken over sekse en seksualiteit ten gevolge van de ervaringen met transseksualiteit en transgenderisme? Met de Nederlandse situatie op het gebied van transseksualiteit en seksregulering als uitgangspunt worden de grenzen van sekse en seksualiteit in de geschiedenis en in andere culturen verkend. Naast enkele lezingen zijn er ook workshops. Onder andere over Tomboys in de Filipijnen, Sekse in beweging: lichamen, tegenstrijdigheden en drama en meer seksen graag: over de grenzen van seksconcepten en alternatieven. Na een discussieforum met als titel De opheffing van Sekse, is er een performance door Duncan Gilbert en Johanna Tuukanen in het Crea theater met als titel 'Hetero Hell'. Kost voor de gehele dag, inclusief thee/koffie, workshops, het videoprogramma en de performance 'Hetero Hell' 50,- (35,- voor studenten en baanlozen). Inschrijven door middel van overmaking van dit bedrag op giro 59.38.698 t.n.v. Moors en/of Aalten, Amsterdam o.v.v Transgendercongres. De contactpersoon is Anna Aalten, vakgroep Antropologie, Oude Zijde Achterburgwal 185, 1012 DK tel. 010-4674662. Wees er snel bij.

PATS QUEER PICKNICK

Op 31 mei vierde de Pats haar vijf jarig bestaan met een picknick in het park Lepelenburg in Utrecht. Zo'n 25 mensen kwamen gedurende deze middag naar het park om onder een stralende hemel Pats verjaardagsfeestje te vieren. Naast slagroomtaart eten en croquet spelen werd gelijk de nieuwe uitgave verslonden door enkele echte Pats die-hards. Zie voor een impressie de foto's.

M O O R D

Al jaren berichtten verschillende organisaties en getuigen over het vermoorden van homoseksuelen, travestieten en transseksuelen in Brazilië. Bij de inmiddels lange lijst kunnen helaas weer een aantal nieuwe moorden worden toegevoegd. Ditmaal gaat het om moorden die plaats vinden in de Braziliaanse stad Maceio waarbij de plaatselijke politie betrokken is.

'On 6 June 1997, a transvestite and two homosexuals were executed with gunshots to the head in the centre of Maceio, where they were working as prostitutes. Their bodies were found in the Pontal de Barre area. Only one body has so far been fully identified, that of Jose Miguel dos Santos. The other two homosexuals has been identified as 'Carlos' and 'Magao'. A police investigation has been opened in the 3rd Precinct of the Civil Police in Maceio, despite the fact that two officers of the same police station and one civilian have been accused of the crime. It is alleged that the civil police have been running a 'protection racket' among the prostitutes. The three victims were working close to the precinct and it is believed they were murdered because they had not paid their 'fee' of 10 US\$ a night to the police.

On 10 June 1997, three other transvestites were arrested in the streets of Maceio where they were working as prostitutes. They were taken to the 2nd precinct of the Civil Police where they were tortured and beaten, allegedly for having failed to pay their 'fee' to the police. They were brutally beaten up with rubber sandals studded with nails, and then were forced to clean the sta-

tion including filthy lavatories - a form of humiliation reportedly experienced frequently by homosexuals and travesties taken to police stations in Brazil. Only one underwent an official medical examination. Two later sought the help of a local gay rights group, the Grupo Gay de Alagoas, and all are too scared to make an official complaint. Those two known by their nicknames Aleska and Fabiana, are currently living in a 'safe house' provided by the Grupo Gay de Alagoas. The head of the civil police in the capital, Dr Mario Pedro, has said that he will open an official enquiry if they are willing to make an official complaint.....'

De Grupo Gay de Alagoas meldt dat er tenminste zeven travestieten en homoseksuelen mannen zijn vermoord in het afgelopen jaar. In slechts een geval opende de politie een 'onderzoek'. Dit was in de zaak van Hules Souza Santos, gekent als Morgana, die vermoord werd op 27 januari dit jaar door een ex politiemann. Morgana is vermoord omdat hij de belangrijkste ooggetuige was in de moord op drie andere travestieten in 1996. Zowel leden van de Grupo Gay de Alagoas als ook de afgevaardigde van Amnesty Brazil zijn bedreigd met de dood indien zij niet stoppen met hun activiteiten om deze grove schendingen van de mensenrechten aan de kaak te stellen.

Voor meer informatie en of steunbetuiging aan het adres van Grupo Gay de Alagoas: Via Forum Permanente Contra a Violencia em Alagoas - Rue Manaus, 469 Prado - Maceio - CEP 57011-410 - Alagoas - Brazil - FAX +55 82 221 9334/2210667.

MATTEL TOYS RECENTLY ASKED LITTLE GIRLS IN FOCUS GROUPS WHETHER BARBIE SHOULD DUMP KEN AND FIND A NEW BOYFRIEND, OR STAND BY THE BLUE EYED BLOND THAT'S BEEN HER MAIN SQUEEZE SINCE HIS INTRODUCTION IN 1961. THE LITTLE GIRLS WANTED BARBIE TO STICK WITH KEN, BUT WANTED KEN TO LOOK COOLER, MORE HIP, MORE CUTTING EDGE. MATTEL'S EARRING MAGIC KEN IS VERY HIP: EARRING IN HIS LEFT EAR, TWO-TONE HAIR-DO, PURPLE MESH SHIRT, LEATHER VEST, AND ROUNDING OFF HIS NEW ENSEMBLE- A COCKRING*, HANGING ON A CHAIN AROUND HIS NECK. KEN SEEMS TO HAVE EMBRACED AN ALTERNATIVE LIFESTYLE, AND AS KEN'S SELF-ESTEEM AND PRIDE GROWS, BARBIE MAY FIND HERSELF THE DUMPED DOLL AND NOT VICE-VERSA.

KEN *Comes Out To* BARBIE

by Dan and James with photos by Colby Katz

I'M QUEER BARBS!

=GASP=

BUT KEN, YOU'VE ALWAYS
BEEN A BIT **ODD**...
A BIT **QUEER**...
YOU'RE **IDIOSYNCRATIC**!

BARBS- I'M **GAY**,
A **FAG**- I LIKE TO
DO IT WITH **GUYS**!

ARE YOU SURE?

CUT THE SHIT, BARBS.
HAVEN'T YOU EVER
WONDERED WHY WE
NEVER...UM...

I THOUGHT IT WAS
BECAUSE WE WEREN'T
BUILT WITH GENITALIA.

WELL, THAT TOO.

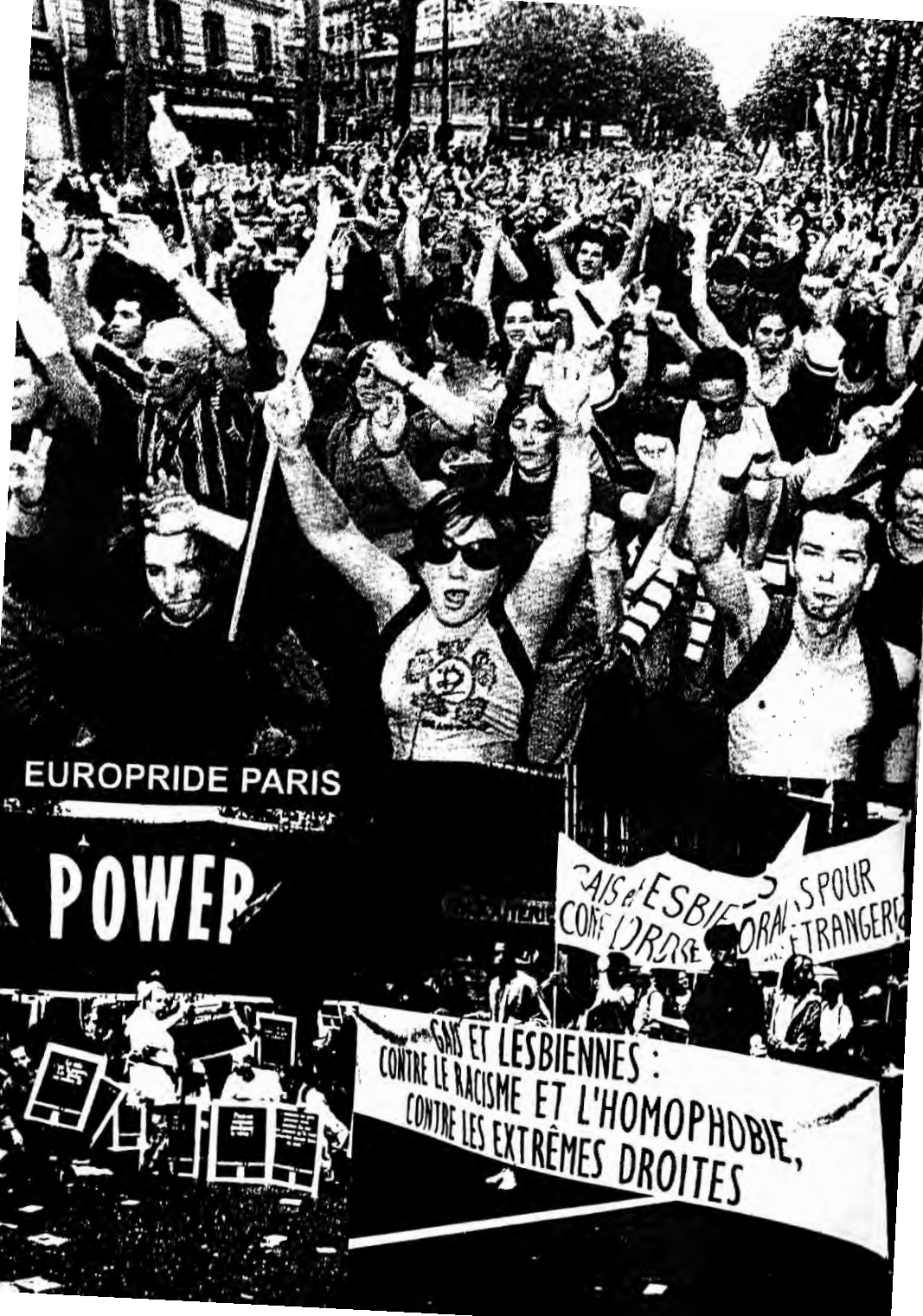
WELL, GOTTA GO... GOTTA DATE...

WITH WHO?

G. I. JOE-

WITH THE
KUNG-FU GRIP!

the end!

EUROPRIDE PARIS

POWEP

GAYS ET LESBIENNES :
CONTRE LE RACISME ET L'HOMOPHOBIE,
CONTRE LES EXTRÊMES DROITES

GAYS ET LESBIENNES POUR L'ORDRE
POUR L'ÉTRANGER

EURO PRIDE PARIS PRIDE SAN FRANCISCO

De maand juni is vanouds de Pride (Christopher Street Day) maand. Dat betekent dat in vele landen en steden potten en filkkers de straat op gaan, zo ook weer dit jaar.

Nog altijd refereren ze aan die roemruchte rellen bij de Stone-wall Inn in New York 1969 al is er in de tussentijd heel wat veranderd aan het demonstratieve karakter van de Pride demo's. Veeleer is het een kleurrijke parade geworden. Maar ook nu zijn er nog steeds groepen en individuen te vinden die zich tijdens de Pride op actieve en demonstratieve wijze manifesteren. En een Pride mars in Dublin of Johannesburg, heeft een heel ander karakter dan bijvoorbeeld de Pride in Berlijn of in Deventer. In veel andere landen is de situatie voor queer's anders dan hier om nog maar te zwijgen over de landen waar een Pride onmogelijk is.

De Pats was te vinden bij de Pride in Parijs en in San-Francisco. In Parijs vond dit jaar de zogenaamde Euro-Pride plaats. In Parijs dit jaar was de Euro-Pride heel wat meer dan een bonte stoet door de stad zoals in Amsterdam in 1994. Zo'n 300.000 queer's liepen mee waarbij duidelijk stelling werd genomen tegen racisme, seksisme en extreem rechts. Ook was er een grote groep ACT-UPpers en sympathisanten aanwezig. ACT UP Paris kent een heel grote en strijd bare groep Aids activisten. Achter een oplegger met een techno-soundsystem waren zij duidelijk en luid aanwezig. Aan de kop van de Pride demo was er een groot spandoek met leuzen tegen de gevestigde orde. Euro Pride Parijs kende een heel wat strijdbaar karakter dan die van Amsterdam.

In San Francisco waren er meer dan een half miljoen mensen op de been. De dag ervoor vond de Dyke March plaats door het Castro district, de beroemde homoseksuele wijk in S.F. waar ook de bekende homo-activist Harvey Milk woonde. Zo'n 30.000 Dyke's, met aan kop de Dyke's on Bike's, eisten de straat op. Veel protestborden en een strijd bare sfeer kenmerkte de Dyke March. Een te gekke Pridel De dag er na de Big Pride door het centrum van SF. Honderdduizenden aan de kant en in de straat. Iedere denkbare groep was vertegenwoordigd in de Pride mars. Van Lesbische carrière vrouwen tot homo scouts, van kinderen van homo ouders tot de Xenaphiles, lesbische vrouwen die in Princess Xena (van de gelijknamige TV serie) een rolmodel vinden. Ook allerlei culturen waren met eigen groepen aanwezig. Zoals lesbian en gay's die oorspronkelijk afkomstig zijn uit Cuba, China, Hawaiï en de native American's uit Amerika zelf. Officieel heet het de San Francisco lesbian, gay bisexueel en transgender Pride Day Parade. Al deze groepen waren ook in de parade vertegenwoordigd. Een zeer multiculturele en seksuele Pride. Heel anders dan in de Europese Pride's manifesteren ook de (homovriendelijke of lesbo of homo politici zich in de Pride mars. Sommige kregen applaus andere werden weer uitgeoeld. Ook publieke diensten als de brandweer of gemeentelijke ambtenaren waren aanwezig net als de homoseksuele medewerkers/sters van Micro Soft. En niet te vergeten natuurlijk de Radical Fairy's en de Anarchisten. Na de parade was er een groot afsluifteest met vele optredens. Op de informatie markt veel standjes van belangengroepen maar ook allerlei commerciële regenboogprullaria. Zie ook de foto's van de Euro-Pride en de SF Pride.

NATTE DROOM

Op zondag 7 september start Queercafe Christina's Natte Droom weer haar droomseizoen met als opening een speciaal programma onder de titel **BIG BENDER i.s.m. Strange Fruit en Shrill Screams**.

Allereerst Meindert over het nieuwe droom seizoen: *'Niet helemaal nieuw maar duidelijk in de opbouwfase beginnen we aan het tweede jaar van Christina's Natte Droom. Vorig jaar ontstaan vanuit een lang en breed gekoesterde wens een plek, minstens eenmaal per week, te hebben voor de radikale pot flicker, transseksueel, travestiet, transgender en 'verwanten', vanwaaruit heel veel moois kan groeien op persoonlijk, cultureel, maatschappelijk als politiek vlak. De Kasbah (Binnenpret) in Amsterdam is hiervoor gekozen omdat ik sowieso al jaren aan deze plek verbonden ben. Ik woon namelijk in de Binnenpret. He Kafee is ieder moment klaar voor gebruik met bar, podium, niet te groot, niet te klein. Een prachtplek. Het eerste jaar hebben we slechts mondjesmaat aan de weg getimmerd om zo een rustige geleidelijke en steady start te kunnen maken. Mede dankzij Strange Fruit, Peggy Pissface, Arti Mobiel, Reggie Williams, Fabiola en Victor Victoria waren er al enkele hoogtepunten te beleven. De invulling van de middagen middels zang, video, toneel, voordracht, dans, exposities, modeshows enzovoorts wordt ook van jou en anderen verwacht. Neem dus rustig muziek, videoband e.d. mee. Op zondag 7 september is de feestelijke opening. Tot dan of later. Vriendelijke groeten, kus en tot ziens in Christina's Natte Droom!'*

Het openingsprogramma ziet er als volgt uit. Reggie Williams presenteert de video 'Black in Africa' die handelt over de ervaringen van een aantal zwarte homo mannen in Afrika. Er is een kleine tentoonstelling met foto's van Jurgen Jansen die als onderwerp zwarte homo mannen heeft. Daarnaast is er een optreden verzorgd door Strange Fruit en doet Shrill Screams Make Over's. Je kunt hieraan deelnemen door zelf kleding e.d. mee te nemen voor je eigen Make Over. Het adres is de Kasbah, Amstelveenseweg 134 te Amsterdam en het begint om 15.30 uur. Christenen's Natte Droom iedere zondag van 15.30-20.00 telefoon 020-6717778. Voor meer info: Meindert, 1e Schinkelstraat 14-16 Amsterdam telefoon; 020-6710360.

SAVANNAH BAY WORDT SAVANNAH BOY?

Savannah Bay, de Utrechtse vrouwenboekwinkel, heeft er binnenkort een specialisatie bij. Vanaf eind juni verkoopt de boekwinkel ook boeken voor homomannen. Een uitgebreide collectie literaire fictie uit binnen- en buitenland, informatieve boeken over het homoleven, boeken voor homostudies, humor, erotica, video's en tijdschriften is in het assortiment opgenomen. In Utrecht en omstreken is in de reguliere boekwinkel weinig aan boeken voor homomannen te vinden. Savannah Bay wil met deze uitbreiding van haar assortiment deze lacune aanvullen, een uitbreiding die goed past bij het al jaren bestaande gespecialiseerde aanbod voor lesbische vrouwen.

PRIDE SAN FRANCISCO

HARVEY MILK

May 22, 1930 - November 27, 1978

Harvey Milk made history as the first openly-gay elected official in California, and one of the first in the nation, when he won election to the San Francisco Board of Supervisors in November 1977. His camera store and campaign headquarters at 575 Castro Street and his apartment upstairs were centers of community activism for a wide range of human rights, environmental, labor and neighborhood issues. Harvey Milk's hard work and accomplishments on behalf of all San Franciscans earned him widespread respect and support. His life is an inspiration to all people committed to equal opportunity and an end to bigotry.

"You gotta give 'em hope!"

QUEERPUNK GO BREEDERBASHING

"Ben je nou een gozer of een wijf?"

Als puberpunk had ik een tamelijk androgyn uiterlijk - op straat, in winkels, nergens kon men precies uitmaken of ik nou een jongen of een meisje was. Het kon me ook niet veel schelen; zelf werd ik verliefd op jongens en meisjes en ik deed zelfs een poging om m'n eigen fanzine uit te geven: de Bisexual Liberator. Dit alles leidde bij veel mensen tot verwarring en werd door weinigen gewaardeerd. De Rotterdamse punkscene was erg macho en behoorlijk homofoob en de homo's die ik daarbuiten tegenkwam waren voornamelijk gefrustreerde ouwe mannen die al helemaal niet wisten hoe ze met me om moesten gaan.

"Ben je nou een gozer of een wijf?" vroegen twee dronken machopunk in het Open Jongerenriool waar de punkscene destijds uithing. "Heb je een biertje voor me?" was de tweede vraag. Ik had geen bier voor ze en of ik nou een gozer of een wijf was, dat wist ik ook niet precies.

BENG! Ik kreeg een stevige knal voor m'n bek. Onmiddellijk een maatschappelijk werker erbij, die me vooral uitlegde dat ik wél duidelijk moest maken wat mijn geslacht nu

precies was. Ik barste in tranen uit, de machopunx kwamen
onder begeleiding van de softcop een handje geven en hun
excuses aanbieden. Ik heb nog geluk gehad, de zanger van
een bandje die het waagde om in jarretels op het podium
te verschijnen kreeg een mes in z'n buik. "Punx zijn
toch geen mietjes?" was de teneur van een stukje in het
blad Raket.

De scene was destijds behoorlijk zelfdestructief, de
jongens gingen hard op het drank, drugs en geweld-
image van Sid Vicious. Er is ook niets meer van over: ze werden
doorsnee huisvaders, doorsnee junkies of ze gingen door-
snee dood.

Aan de vooravond van de Chaosdagen in Hannover is een
alternatieve flikkerkroeg in brand gestoken. De daders
waren een stel eikels die zichzelf punk noemen.

Sinds ik die knal voor m'n bek kreeg weet ik niet meer
wat punk is en sinds 1989 weet ik niet meer wat autonoom
zijn (dat laatste leg ik een andere keer nog wel eens uit).
Ik heb ook geen hekel aan bierpunx/ben zelf een bierpunk.

Ik heb wel een hekel aan domme macho's, seksisten en
homohaters, die mogen wat mij betreft naar een andere

planeet verhuizen. Van autonomen (of wat daar voor door-
gaat) merk je doorgaans meer subtiele stommiteiten, mees-
tal te dom om hier op te noemen, maar niet minder

irritant. Tot zover mijn verhaal - ik wens iedereen veel
plezier tijdens de Chaosdagen in Amsterdanned, behalve

de smeris en bovengenoemde eikels natuurlijk.

Sandra

Punks
willen actie
voeren in
hoofdstad

EUROPLAY
WATERKANON
POWERSHOT

Wat is er leuker dan in de
zomer met water spelen?
Met dit waterkanon wordt het
wel erg leuk, omdat er over
grote (ca. 15 meter!) afstanden
geschoten kan worden.

Elders 18.95
Kruidvatprijs

9.95

Overgenomen uit fanzine de Dooie
Euromus speciaal nr 1 ½ 11-6-'97.
Te verkrijgen bij o.a. boekhandel
Fort van Sjakoo in Amsterdam.

VAN RELLEN TOT ROZE PARADE EEN TERUGBLIK OP ROZE DEMOS

We pakken de draad weer op met ons overzicht van 20 jaar Roze Demo's in Nederland. We zijn na Haarlem 1990 aangekomen in Alkmaar 1991 en eindigen met de Roze Zaterdag van dit jaar in Deventer.

GRENZELOZE LIEFDE

Onder dit thema vond in Alkmaar in 1991 de Roze Zaterdag plaats. In Alkmaar dacht men dat men het ei van Columbus had uitgevonden voor het 'probleem' van het vrouwenfeest. Dit probleem bestond daaruit dat er mannen waren die dit 'discriminerend' vonden voor hen. Dit keer zouden er ook mannen welkom zijn. Na vele protestbrieven en een openbare vergadering waarbij iedereen haar/zijn zegje kon doen werd uiteindelijk toch besloten voor een vrouwenfeest voor vrouwen. De argumenten van mannen waren o.a. dat zij maar naar een feest konden terwijl de vrouwen de keuze hadden uit twee, namelijk ook naar het gemengde feest. Een en ander getuigt weer van een kneuterig bewustzijn onder de homomannen. Alkmaar was het ook het eindpunt van de Roze Fronttour die van 27 juni tot en met 30 juni met een bus vol flikkers door Nederland toog. Tijdens deze tour was er actie, spektakel en theater met betrekking tot Clause 28 en 25; Tegen Marlboro wegens haar connectie met homo-hater Senator Jesse Helms in de VS ;Bij Amnesty vanwege haar 'doodzwijgen' van de wereldwijde schendingen van de rechten van

lesbische vrouwen en homoseksuele mannen; Voor het behoud van banen (cruising) bij de bedreigde baan nabij Madurodam in Den Haag en actie om-trent het gevoerde Aids-beleid in Nederland. Deze bus sloot zich aan achter de parade wat nogal tot wat verwarring leidde bij de politie die de parade escorteerden.

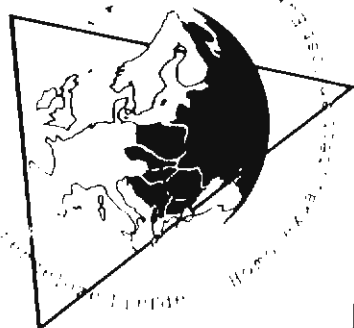
'Na de parade was er op het Kerkplein een manifestatie waar Aad Kosto sprak over de nieuwe democratieën in Oost Europa en de gevolgen die dit heeft op eventuele asielaanvragen van homoseksuele mannen en lesbische vrouwen. Dat dit van geval tot geval bekeken dient te worden. En dat het nodig is deze democratieën te steunen in hun ontwikkeling naar een eigen democratiestructuur waarin ook plaats is voor homo's en lesbo's. Helpen over de grenzen heen. Ja ja, alsof homo's en lesbo's uit die landen die hier asiel aanvragen met open armen ontvangen zullen worden door Aad..... Als Hellun Zelluf verteld dat ze beestje Freek aangeboden langs een weg in het buitenland aantrof, aan zijn lot overgelaten zozeggd. Zou beestje Freek van Aad Kosto in Nederland mogen blijven vroeg Hellun hem. Alleen als hij vier talen spreekt reageert Aad alert. - Grapje?! Leuk is anders. 's Avonds waren er zoals gewoonlijk weer feesten maar menigeen verkoos het om naar Amsterdam te gaan voor een avondje roze stappen.'

ROZE FLORIADE

Tegelijk met de Floriade werd er in 1992 in Zoetermeer de Roze Zaterdag gehouden. Het thema was 'Who's afraid of Pink?' In 'Mevrouw Latenstaan', de plek voor links alternatief Zoetermeer, was er die dag een alternatief programma van en voor potten en flikkers met muziek, optredens en infor-

Roze Zaterdag
in
Alkmaar

29 Juni '91

MAASTRICHT/ALKMAAR

boek
officiële
Roze Zaterdag

NIEMAND
WEET
DAT IK
HOMO BEN

matie. De roze stoet passeerde onderweg 'Mvr Latenstaan' waarop pamfletten aan de meelopers en -sters werden uitgedeeld over dit initiatief. Zowel overdag als ook 's avonds op het alternatieve feest was het goed druk. Leuk om te vermelden is dat hier het allereerste 0 nummer van de Pats het licht zag, nu precies vijf jaar geleden, en aan de bezoekers/sters werd uitgedeeld.

'Toen voor de derde keer de conducteur door de intercom had gemeld dat de trein op weg was naar de Floriade begon het wat melig te worden. De passagiers van deze trein waren naar iets heel anders op weg. Naar de Roze Zaterdag. Zoetermeer zal nu wel voor eeuwig het etiket slaapstad houden want zelfs voor een homodemonstratie, die deze keer heel erg fleurig was, kwamen zij niet uit hun flatjes kruipen. Er waren enkele mooie praalwagens, drumbands en enkele kamelen in de parade op een waarlijk zonnige dag. Op een echt Zoetermeers plein aangekomen, omringd door drie flats en een vijver, nam Hedey d'Acona het woord tijdens de manifestatie daar zij verantwoordelijk is voor het beleid van WVC met betrekking tot de wet gelijke behandeling. Veel kans om wat te zeggen kreeg zij echter niet daar zij nauwelijks uitkwam boven de joelende menigte. Deze hadden genoeg van het lange wachten en uitkleden van dit wetsvoorstel dat nog steeds niet door de kamer was. 'Actie, Actie' klonk het. Daarna volgden enkele optredens van onder andere Anneke Grönloh die om onbekende redenen steeds weer veel succes oogst bij het roze publiek. Aan het einde van de middag verschenen twee bijzondere gasten op het podium: Tnya Chan-Sam en Cecil Nyanthi van een Zuid-Afrikaanse homo organisatie. "Eens zullen wij ook zo'n roze zaterdag hebben.

Zwart en wit zullen samen komen in een vrij Zuid-Afrika". "Met onze steun zal het hen zeker lukken" riep organisator Jaap Olfers er nogal misplaats achteraan. Het lijkt waar schijnlijker dat de Nederlandse homobeweging in de toekomst voor advies naar Zuid-Afrika zal moeten reizen. Van de 15000 deelnemers/sters aan deze Roze Zaterdag waren er mis schien 50 met een ander kleur dan (rood verbrand) wit. Winston was een van deze vijftig. "Elke cultuur gaat haar eigen weg in Nederland. Sunnaamse en Nederlandse homo's en lesbo's hebben veel te weinig contact." Dat er ook in de traditie van de Roze Zaterdag iets kan veranderen bleek wel uit het feit dat der dit jaar een ruime meerderheid vrouwen aanwezig waren. Misschien omdat elk jaar de reputatie van het vrouwenfeest verbeterd wordt. Dit eindigde echter wel vroeg, want ook qua openbaar vervoer is Zoetermeer nog geen wereldstad.'

ACT UP! DEMO

In Amsterdam vond er dat jaar de Internationale Aids Conferentie plaats. Tijdens deze conferentie trok er een grote ACT UP! demo door de Amsterdamse binnenstad naar de RAI waar de conferentie plaats vond. Een voor Nederlandse begrippen zeer strijdvardige demo met enkele duizenden deelnemers/sters klaagde het gevoerde Aidsbeleid in alle facetten aan. Een zeer internationaal gebeuren met mensen uit veel andere landen waaronder een grote groep uit de VS, Frankrijk, Duitsland en Engeland. Aangekomen bij de hoofdingang van de RAI dreigde het uit de hand te lopen daar ACT UP! eiste dat mensen met HIV/AIDS toegang moesten krijgen tot de conferentie. Tijdens de hele conferentie voerde ACT UP! vele acties binnen en buiten de RAI.

DE ZACHTE GAY

Eindelijk was het dan zover. 1993 Roze Zaterdag in Limburg, en wel in Maastricht. Eindelijk zou er een Roze Zaterdag in het Limburgse katholieke land plaats vinden. Rijkelijk laat daar van het Roomse Zuiden niet veel meer over is na de ontkerkelijking die ook hier flink heeft toegeslagen. Maar toch, katholiek is het er nog steeds. Zo vond de CDA gemeenteraadsfractie het ongepast om tijdens de Roze Zaterdag het registratie-register voor homo-paren feestelijk te openen. Men wil geen propaganda maken voor een bepaalde groep, namelijk de homo en lesbo-paren. Wat dat betreft had Limburg ook een traditie in ere te houden. In 1979 waren het de krasse anti-homo uit spraken van de toenmalig Limburgse bisschop Gijssen die aanleiding waren voor de eerste grotere Nederlandse homo-demonstratie op Paaszaterdag dat jaar voor het Bisschoppelijk paleis. Achter de dranghekken verdrong zich toen de plaatselijke bevolking om een glimp op te vangen van 'echte' homo's die ze nog nooit in het wild hadden gezien. Naar de Roze Zaterdag in Maastricht waren zo'n 15.000 mensen afgereisd, meer als de organisatie verwacht had. Ruim twee uur lang raasde er een 'Roze storm' door de Maastrichtse binnenstad.

'In de verte doemt een stoet met roze ballonnen op. Saxofoons en trompetten voorop met in hun midden een Engel, die de Maastrichtse stadsengel voorstelt. Delegaties uit Echt, Uden, Brunssum en Hellevoetsluis zingen 'Oh wat zijn we veel, Oh wat zijn we mooi' afgewisseld met 'Wat zijn de hetero's stil'. De tijden dat van deze 'zondaars' schande werd gesproken lijkt ook in dit katholieke bolwerk, vandaag de stad met de zachte Gay, voorbij. 'Het zijn ook mensen' zeet een Maastrichtenaar.

'Ze hebben een afwijking maar ze kunnen er niks aan doen'. 'Onze Lieve Heer heeft gezegd: Laat de kinderen tot mij komen. Nou, dit zijn ook kinderen' zegt een vrouw. 'Wij doen met carnavaal ook gek', zegt haar buurman'.

Op het Vrijthof, het mooie grote plein in de binnenstad is de manifestatie. Tussen de vele stalletjes staat ook homopastor Theo Koster. Hij stelt het 'geloofsdoek' ten toon, een wandkleed met erop een Pastor die zijn vriend omhelst. 'Pure porno', volgens bisschop Bomers. Koster vindt porno's en christenzijn een dubbelprisma. 'In de kerk is homo zijn een probleem, in de homowereld is de kerk een probleem.' Op het podium treden op Astrid Nijgh, het Roze Koor, de Maastrichtse vedette Bepke Kraft en last but not least de keizerin van het levenslied, de Zangeres zonder Naam. Zij was het die een eind jaren zeventig een lied onder de titel 'Luister Anita' vertolkte. Het was een lied tegen Anita Bryant die een heksenjacht leidde tegen homoseksuelen in de VS. De Zangeres had de tekst daarvan toen zelf geschreven, een unicum in haar repertoire. De Roze feesten duurden die nacht nog tot 3 uur en de organisatie in Maastricht kon terug zien op een bijzonder geslaagde Roze Zaterdag.

EUROPRIDE! EUROSHIT!

De verwachtingen waren zo hoog gespannen. Van 15 juni tot en met 25 juni zou Amsterdam in het teken staan van Europride. 25 juni 1994 zou de Roze Zaterdag de Europride afsluiten. De gehele week hieraan vooafgaand was er een festival onder de naam The Dutch Way Of Gay. Amsterdam als Gay Capital of the World, voor minder deed men het niet. Als er al een Gay

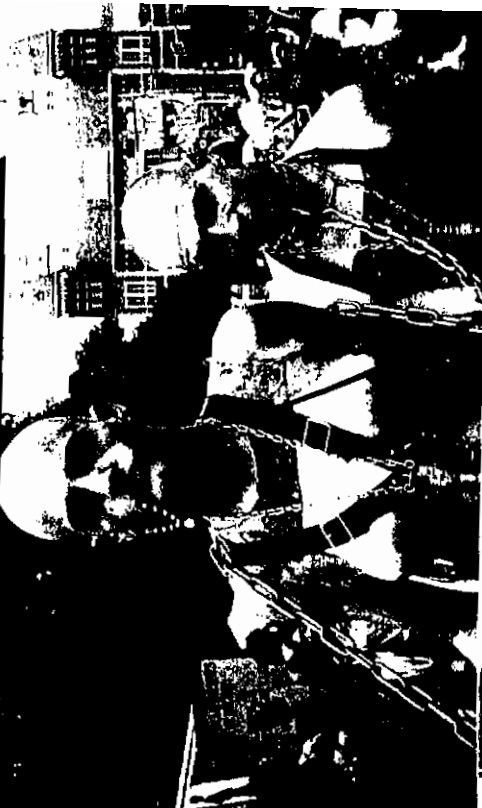
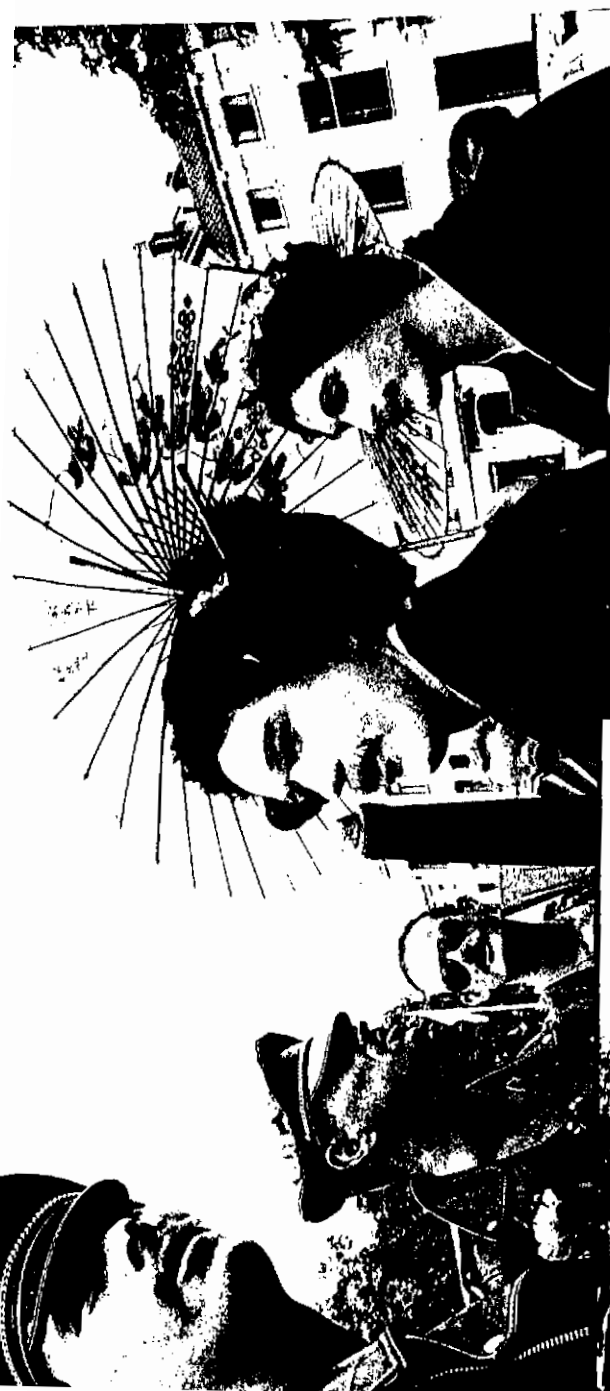
Capital of The World was die 25e juni was het wel New York waar het jubileum van **25 jaar Stonewall** werd gevierd met een parade van rond de een miljoen lesbo's en homo's. Daarnaast waren er ook nog eens tegelijkertijd de Gay Games (zie voor een verslag hiervan Pats nr. 7). En wat te denken van steden als Sydney, San Francisco, Londen of Berlijn? Maar goed, Amsterdam heeft het altijd wat hoog in de bol, en inderdaad, wie hoog inzet kan diep vallen. En dat gebeurde dus met Europride. Veel beloofde en aangekondigde programma's onderdelen gingen niet door of werden op het laatste moment afgelast. Financieel en organisatorisch was het een groot fiasco. De naam Hans Verhoeven, de grote organisator van Euro Pride, geeft menig een ook nu nog de kriebels. Hans had het ook al snel aan de stok met de aktie groep REMEMBER STONEWALL die onder de leus **Europride=Euroshit** de Europese gedachte aan de kaak stelde en de a-politieke en commerciële houding van Euro Pride ter discussie stelde (lees hierover in Pats 6+7). Maar gelukkig waren er ook enkele onderdelen die wel slaagden zoals de forumdiscussie in de Balie waar voor het eerst vrouwen in het openbaar spraken over travestie en transsexualiteit. Vooral de aansluitende Drag King workshop was een groot succes. De parade zelf op Roze Zaterdag was de grootste die Nederland gekent heeft. Zo'n 60.000 potten en flikkers liepen mee. Parade is ook het juiste woord want van een demonstratie achtige optocht was geen sprake meer. Veel groepen en praalwagens gingen dit keer mee. Wel nog een demonstratieve noot van Remember Stonewall. Zij waren met een wagen vertegenwoordigd die nadat de hele stoet aan hen voorbijgetrokken was bij het homo-monument achter aansloot

en al pamfletten uitdelend richting Museumplein reed. Bij het homomonument aan de Westermarkt hadden zij tijdens Europride een info en actie centrum ingericht. Dit was gevestigd in het kraakpand De Westermarkt. Zo voerde men aktie bij de opening van Europride en werd er in de Binnenpret een alternatieve Queerparty georganiseerd. Bij de slotmanifestatie op het museumplein waren zo'n 100.000 mensen. Ook de weergoden speelde mee. De beloofde keur aan internationale artiesten viel tegen. Was het geld op? Uiteindelijk was de parade zelf het meest geslaagde onderdeel van Europride. Des te groter was de domper dat van de aangekondigde grote eindfeesten niets terecht kwam. De kater na deze Roze Zaterdag werkte nog lang na.

GEZELLIG

Gezellig, zonnig, een beetje mat, waren de meest gehoorde reacties op de Roze Zaterdag 1995 in Hilversum. Zo'n dertigduizend lesbo's en homo's trokken naar Hilversum en troffen er een goed georganiseerd 'feestje' aan. De stoet ging vanaf de draf en renbaan door het kleine centrum van Hilversum en weer terug. Alleen in het winkelcentrum was het echt druk met publiek. Het laatste stuk stond hier en daar een voetganger of fietser stil bij wat daar aan hen voorbijtrok. Terug op het terrein van de draf en renbaan was er een manifestatie met veel kraampjes en een podia met muziek en sprkers/sters. Zo ook een Turkse homo die sprak over de vervolging en razzia's tegen homo's en lesbo's in Turkije. De dag vooraf was er al een feest geweest onder de titel The Day Before.

HAARLEM/AMSTERDAM

De *International Queer Liberation Tour* deed Hilversum aan (zie ook Pats 11) en pakte die avond uit met een cultureel programma van queers uit verschillende Europese landen. Na drie weken met een bus door een aantal Europese landen te zijn getrokken deden zij hun laatste rit in de parade van de Roze Zaterdag. Samen met een wagen van Remember Stonewall. Zij hekelden het Nederlandse asielbeleid in het algemeen en dat van gevluchte homo's en lesbo's in het bijzonder (zie *meer hierover in Pats nr 11*). Als gewoonlijk waren er 's avonds weer enkele feesten die echter niet goed bezocht werden en er hier veel verlies werd geleden. Ondanks dat het zo gezellig was geweest, de financiën waren dat niet. Wederom na Amsterdam een financieel debacles, zij het niet zo groot als vorig jaar.

GAAT HET DOOR?

Dat was de meest gestelde vraag de maanden voorafgaand aan de Roze Zaterdag. Geruchten over Rotterdam en Eindhoven bleken op niets te berusten. Geen Roze Zaterdag dan? Durfde niemand meer het financieel risico aan? Op de valreep besloot een aantal enthousiaste mensen in Haarlem om snel een stichting op te richten om alsnog ervoor te zorgen dat ook in 1996 een Roze Zaterdag plaats vind. De slogan werd 'Oh, zit dat zo' en het thema was Internationale Solidariteit. Na jaren doken deze twee woorden weer op die in het begin zo verbonden waren met de Roze Zaterdag.

'Wij gaan terug naar de kernactiviteit en het wordt kleinschaliger dit jaar, maar wel vrolijk. Een Roze Zaterdag met een kleurrijke parade en een bruisende solidariteitsmanifestatie. Het is een dag met een hoog solidariteitsge-

Roze Zaterdag is en blijft belangrijk omdat er op die dag duizenden mensen op straat zijn die hun homoseksuele voorkeuren laten zien. Twintig procent van die mensen toont hun trots voor het eerst. Zij beleven hun coming out op zo'n dag. Een heleboel mensen die nog in de kast zitten komen naar Roze Zaterdag om mee te doen. En als je meeloopt in een parade van 25.000 mensen, dan gebeurt er iets met je. We denken het zo goed te hebben in Nederland. En dat we tolerant zijn naar mensen met andere seksuele voorkeuren. Maar die tolerantie blijkt in de praktijk maar een heel klein laagje vernis. Er hoeft maar iets te gebeuren en we worden weer een aantal jaren terug gezet. We zijn een schijntolerant land. Zodra onze dochter of zoon thuiskomt met het bericht dat zij lesbo of homo is, dan is het toch vaak Leiden in last. Onderlinge solidariteit is dan ook nodig. Eigenlijk is dat de allermooiste ingang om een Roze zaterdag te houden. In de jaren tachtig waren er veel thema's die verwezen naar de politieke situatie. Bovendien heeft de Roze Zaterdag ook een internationale uitstraling. Solidariteit over de grenzen heen is dan ook vanzelfsprekend.'

De Roze Zaterdag trok niet het verwachtte aantal mensen naar Haarlem. De regen is daar zeker debet aan. Opvallend tussen de stoet van paraplu's de praalwagen van het COC dat haar vijftigste verjaardag viert. Het had niet veel gescheeld of men had het zonder de Roze Zaterdag moeten doen. Zoals zij nog zelf bij monde van het bestuur begin jaren zeventig fel tegenstander was van zulk een dag haalde men nu opgelucht adem. De low-budget aanpak van Haarlem had haar vruchten afgeworpen. Met een sluitende begroting kon men terugzien op een geslaagde Roze Zaterdag.

HILVERSUM

DEVENTER

ANDERS SAMEN

Dit jaar werd voor de twintigste maal Roze Zaterdag gehouden onder de titel Anders Samen in Deventer. Op 28 juni 1997 was het deze stad aan de IJssel die 15.000 homo's en lesbo's herbergde. De organisatie was naar Haarlems voorbeeld. De Roze Zaterdag viel onder een grotere manifestatie dat weekend onder de naam Deventer op Stelten. Dit spektakel was onderdeel in een door de gemeente uitgeroepen jaar van het toerisme. Binnen dit evenement waarbij onder meer vele optredens en een popfestival gepland stonden, was plaats ingeruimd voor de Roze Zaterdag. Deventer was in 1991 de eerste stad die een homo/lesbisch register voor paren opende. Dat men in deze stad welkom was werd op grote billboards langs de snelweg aangekondigd.

Al lijkt de Roze Zaterdag steeds meer te lijken op een reünie van oud gedienden, van vooral vrouwen, waren er dit jaar opvallend veel jongeren. Omdat er tegelijkertijd in de stad een straattheaterfestival en popconcert plaats vond mengde de Roze Zaterdag zich tussen de rest van het publiek en andersom. Zo stonden er bij een optreden van de jongensgroep B*E*D tijdens de Roze manifestatie heel wat tienermeisjes zich te verdringen voor het podium. Verder o.a. optredens van Ruth Jacott en de altijd weer aanwezige Anneke Grönloh (gaap). De presentatie geschiedde door Gerda Havertong. Bij de informatie markt standjes van onder meer boeken, massage (voor mannen) uitgaansmogelijkheden het COC de AbvaKabo homogroep en Roze Links. In de media krijgt de Roze Zaterdag lang niet meer de aandacht als bijvoorbeeld 10 jaar geleden. (Wel beelden bij het RTL nieuws en op de Duitse TV.) De laatste jaren is het dan ook

eerder een manifestatie die draait om de gezelligheid dan dat het een politieke demonstratie is. Toch werd er ook aandacht gevraagd voor enkele politieke zaken. Discriminatie van 'allochtone homo's, maar ook gelijke rechten op het gebied van de relatiewetgeving. Ondanks de vele regen werd het een geslaagde Roze Zaterdag. *'Verschillende strotbuien teisterde zaterdag de parade en de manifestatie van de Roze Zaterdag. Het derde de 15.000 bezoekers/sters totaal niet want ze maakten er een fantastisch feest van. Dat was ook te danken aan het goede weer 's morgens en 's avonds, het vlekkeloze verloop van het dagprogramma en de goede stemming gedurende de hele dag. Geen problemen mee - mooi - gezellig hoor - en van mij mag het - waren veel gehoorde opmerkingen van passanten en toeschouwers'.*

Het gekke is echter wel dat er niemand, ook niet in de media, opmerkte dat het hier de twintigste Roze Zaterdag betrof terwijl dit juist voor de Pats aanleiding was dit overzicht te maken. Of de Roze Zaterdag haar 25 jarig bestaan haalt? In ieder geval zijn er voor volgend jaar al twee kandidaat steden, Utrecht en Amsterdam. Gezien de goede ervaringen die men had bij het organiseren van de Roze Lente in Utrecht wilt men volgend jaar daar de Roze Zaterdag hebben. In Amsterdam zijn er dan de Gay Games en is de Roze Zaterdag een welkome gast. De Roze Zaterdag is de afgelopen 20 jaar steeds meer tot een gezellig dagje uit geworden. Toch blijft het de moeite waard deze dag te behouden. Al was het maar als alternatief voor de twee andere grotere Roze evenementen, Amsterdam Pride en de Roze Kermis in Tilburg. Amsterdam profileert zich nu met een eigen Pride maar deze kan

niet de Roze Zaterdag vervangen of overbodig maken. Daarvoor is deze te oppervlakkig en te commercieel gericht. De organisatie heeft zich niet voor niets verenigd onder de naam Gay Business Amsterdam. Homo lesbische politiek staat niet op hun agenda. Ook de inmiddels uit haar kluiten gewassen Roze Kermis in Tilburg kan dit niet. Het is daar vooral zien en gezien worden wat al gauw verwordt tot ordinair 'aapjes kijken'. Achter het succes hiervan zit de Gay Krant die deze kermis schaamteloos promoot. Zo eindigen zij hun verslag over de Roze Zaterdag met het (vast verzonnen) citaat van een lesbo tijdens de regenachtige Roze Zaterdag in Deventer dit jaar: *'21 juli is het weer Roze Maandag op de kermis in Tilburg, dan is het zoals elk jaar tenminste lekker warm en zonnig'*.

Ondanks veel gerechtvaardigde kritiek die je kunt hebben op de oppervlakkigheid van de laatste Roze Zaterdag blijft het toch een unieke dag in een vorm zoals alleen Nederland die kent met haar steeds wisselende organiserende steden. Uit het feit dat er afgelopen jaar weer zo'n 15.000 mensen waren, waarbij opvallend veel vrouwen vertegenwoordigd zijn, wat eerder uitzondering is dan regel in de 'roze cultuur', kun je afleiden dat er nog steeds behoefte is aan deze dag.

Andere grotere demonstraties vergelijkbaar met die tegen Clause 28 of zoals die van ACT UP! zijn niet te verwachten. De tijdgeest zit bepaald niet mee om mensen uit solidariteit met andere dan in Nederland wonende lesbo's of homo's de straat op te krijgen. 'Wij' hebben het toch mooi voor mekaar hier, dus waarom nog de straat op om te demonstreren? En of de Roze Zaterdag de 25 zal halen? De Pride's lijken (westerse)wereldwijd steeds grotere aantallen mensen te trekken. Aantallen van honderdduizenden zijn geen uitzondering. Aantallen die in het kleine Nederland wel nooit gehaald zullen worden. Amsterdam, met de Gay Business (GBA) voorop, kunnen slechts dromen van een grootse Amsterdam Pride die zich kan meten met bijvoorbeeld Londen. De roze zaterdag, met iedere keer een ander stad, is daarbij niet interessant. Of de Roze Zaterdag op zichzelf interessant genoeg blijft om iedere keer weer duizenden lesbo's en homo's te trekken, en of er steeds weer een groep vrijwilligers zal zijn die de organisatie op zich neemt, zal de toekomst moeten uitwijzen. Volgend jaar is er in ieder geval weer een. Of in Utrecht, of in Amsterdam, de 'Gay Capital of the Benelux.....'

Oscar

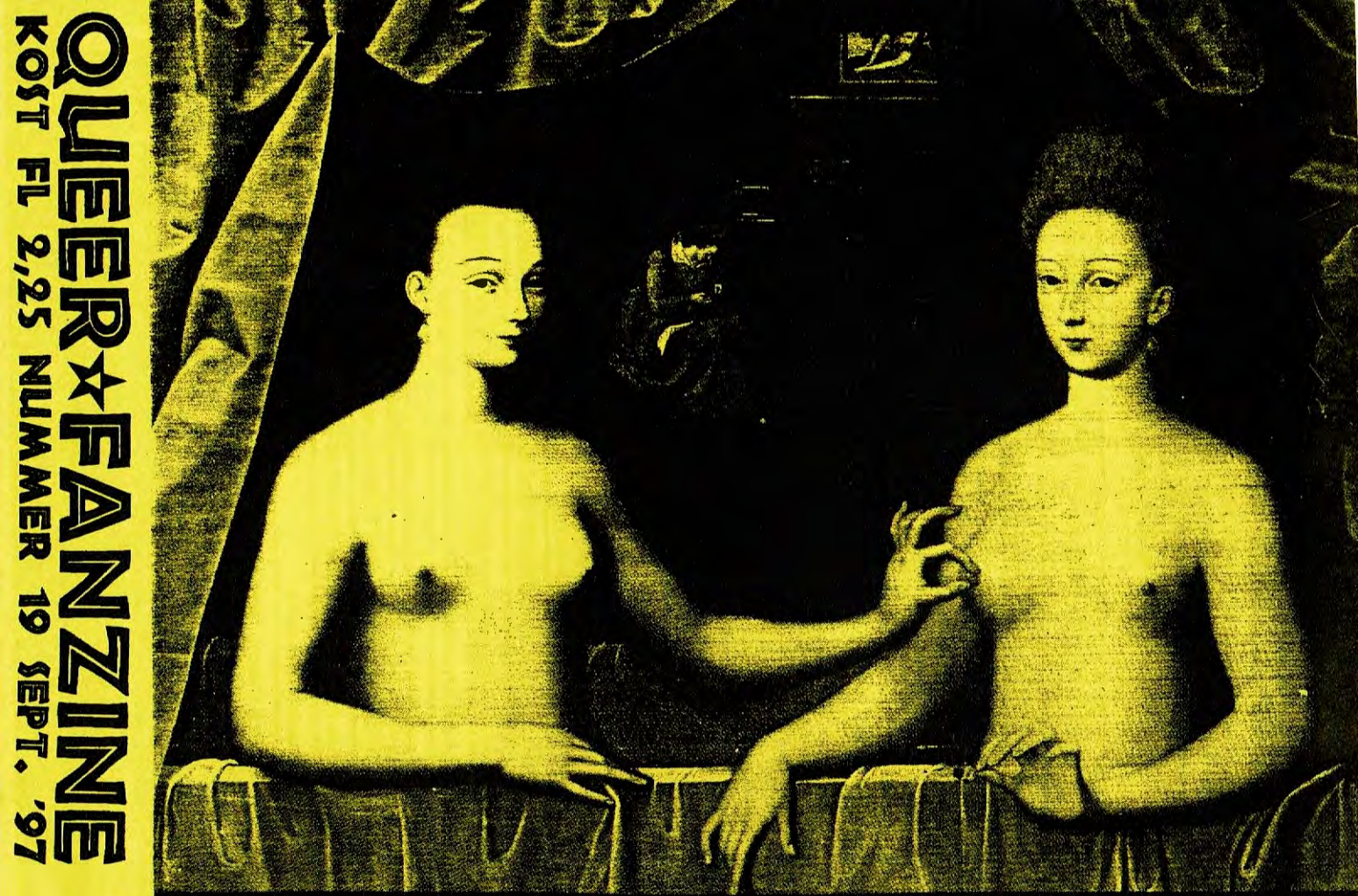
EEN REACTIE, INGEZONDEN STUK, STRIPS AGENDA-TIPS OF WIL JE IETS ANDERS KWIJT? WE ZIEN HET GRAAG TEGEMOET! STUUR HET OP NAAR DE PATS, POSTBUS 19052, 3501 DB UTRECHT

P A T S A G E N D A

31 aug. tot 7 sept.	HOMOLANDWOCHE , een halfjaarlijkse bijeenkomst van zo'n 40 'links radikale' flikkers, voertaal Duits, ditmaal weer in Duitsland. Kosten voor een week 250 DM Info Dass Institut, Kastanienallee 86 10435 Berlin of bij Pats (020-4202648)
1 sept.	Trut Disco , voor potten en flikkers, Bilderdijkstraat 165e, 22.00 uur, Amsterdam inkom 2,50 <i>(elke zondagavond)</i>
4 sept.	Pann , potten en flikkerkafee, 22.00 uur, Werfkelder Oudegracht 221, Utrecht <i>(elke donderdagavond)</i>
6 sept.	Transgender congress , zie voor verdere info in deze Pats
6 sept.	10 JAAR HOMOMONUMENT , a dance celebration, 16.00-24.00 homomonument Amsterdam
6 sept.	Potten en flikkerkafee De Rel , iedere eerste zaterdag van de maand in Burgers 22.00-03.00 uur, Hertogstraat 2, Eindhoven inkom 2,50
7 sept.	Queercafé Christina's natte droom , zondag van 15.30-20.00 uur in De Kasbah, Amstelveenseweg 134 te Amsterdam <i>(elke zondagmiddag)</i> Zie voor verdere info in deze Pats.
10 sept.	Safer sex & Culture, Strange Fruit the Real , 20.30-23.30 uur, Rozenstraat 14, Amsterdam
14 sept.	Autoloze Zondag , anti auto actie met pick-nick bij het plein bij de Tweede Kamer in Den Haag om 14.00 uur
16 sept.	Strange Fruit avond , 21.00 uur, Rozenstraat 14, Amsterdam
26 sept.	Swingit , potten en flikkeravond, 22.00 uur, Putstraat 22 in Sittard
27 sept.	The Cementgarden , alternatief queerfeest in het Silo Kafee met als thema Make Over, Westerdoksdijk 51, Amsterdam (o.v.b. i.v.m. eventuele ontruiming Silo)
4 okt.	The Planet , organisatie Spellbound, een queer feest in Volta, Houtmankade 336, Amsterdam 22.00-4.00 uur inkom 10,- (!)
4 okt.	Potten en flikkerkafee De Rel , 22.00-03.00 uur, Hertogstraat 2, Eindhoven
8 okt.	Safer sex & Culture, Strange Fruit the Real , 20.30-23.30 uur, Rozenstraat 14, Amsterdam
21 okt.	Strange Fruit avond , 21.00 uur, rozenstraat 14, Amsterdam
25 okt.	Spellbound , een speciaal spelbound leerfeest in de Trut, Bilderdijkstr. 165e A'dam
31 okt.	Swingit , potten en flikkeravond, 22.00 uur, Putstraat 22 in Sittard
1 nov.	Potten en flikkerkafee De Rel , 22.00-03.00 uur, Hertogstraat 2, Eindhoven
9 nov.	Kristalnacht Herdenking
12 nov.	Safer sex & Culture, Strange Fruit the Real , 20.30-23.30 uur, Rozenstraat 14, Amsterdam
18 nov.	Strange Fruit avond , 21.00 uur, Rozenstraat 14, Amsterdam
25 nov.	Internationale Dag tegen 'Geweld Tegen vrouwen'
28 nov.	Swingit , potten en flikkeravond, 22.00 uur, Putstraat 22 in Sittard
1 dec.	WereldAidsDag

ACHTERKANT QUEERSCHILDERIJ IN HET LOUVRE

QUEER★FANZINE

KOST FL 2,25 NUMMER 19 SEPT. '97